

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. decembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof*
(Austrija) – *Khadija Jafari, Zainab Jafari***

(Lieta C-646/16)

(2017/C 053/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājas: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Atbildētāja iestāde: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, (pārstrādātā redakcija) (turpmāk tekstā – Dublinas III regula), 2. panta m) punkta, 12. panta un 13. panta izpratnei ir jāņem vērā citi tiesību akti, ar kuriem Dublinas III regulai ir saskares punkti, vai arī šīm tiesību normām ir jāpiešķir no tiem neatkarīga nozīme?
- 2) Gadījumā, ja Dublinas III regulas normas ir jāinterpretē neatkarīgi no citiem tiesību aktiem:

- a) Vai, pastāvot tādiem nosacījumiem, kādi ir pamatlietas gadījumos, kam ir raksturīgi, ka tie ir notikuši laikā, kad vislielākajā mērā iesaistīto valstu iestādes saskārās ar ārkārtīgi lielu cilvēku skaitu, kas lūdza iespēju doties tranzītā caur to teritoriju, tāda dalībvalsts faktiski pieļautu ieceļošanu tās teritorijā, kuras vienīgais mērķis bija tranzīts caur tieši minēto dalībvalsti un starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšana citā dalībvalstī, ir jāuzskata par “vīzu” Dublinas III regulas 2. panta m) punkta un 12. panta izpratnē?

Ja atbilde uz otrā jautājuma a) punktu ir apstiprinoša:

- b) Vai attiecībā uz ieceļošanas, kuras mērķis ir tranzīts, faktisko pieļaušanu ir jāpieņem, ka ieceļošanas no attiecīgās dalībvalsts brīdī “vīza” ir zaudējusi derīgumu?
- c) Vai attiecībā uz ieceļošanas, kuras mērķis ir tranzīts, faktisko pieļaušanu ir jāpieņem, ka “vīza” joprojām ir derīga, ja ieceļošana no attiecīgās dalībvalsts vēl nav notikusi, vai arī, neņemot vērā nenotikušo ieceļošanu, “vīza” zaudē derīgumu brīdī, kad pieteikuma iesniedzējs galīgi atsakās no sava nodoma doties uz citu dalībvalsti?
- d) Vai pieteikuma iesniedzēja attiešanās no nodoma doties uz dalībvalsti, kas ir bijusi viņa sākotnējais ceļamērķis, ir kvalificējama kā krāpšana pēc “vīzas” izdošanas Dublinas III regulas 12. panta 5. punkta izpratnē, un līdz ar to “vīzu” izdevusī dalībvalsts nav atbildīgā dalībvalsts?

Ja atbilde uz otrā jautājuma a) punktu ir noliedzīga:

- e) Vai Dublinas III regulas 13. panta 1. punktā ietvertais formulējums “nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot no trešās valsts,” ir jāsaprot tādējādi, ka, pastāvot minētajiem pamatlietas gadījumu īpašajiem nosacījumiem, ārējās robežas nelikumīga šķērsošana ir jāuzskata par nenotikušu?

- 3) Gadījumā, ja Dublinas III regulas normas ir jāinterpretē, ņemot vērā citus tiesību aktus:

- a) Vai, izvērtējot, vai ir notikusi robežas “nelikumīga šķērsošana” Dublinas III regulas 13. panta 1. punkta izpratnē, uzmanība ir īpaši jāvērs uz to, vai ir izpildīti ieceļošanas nosacījumi saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu – it īpaši ieceļošanas datuma dēļ attiecībā uz pamatlietas gadījumiem noteicošo Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2006 ⁽²⁾, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām, 5. pantu?

Ja atbilde uz trešā jautājuma a) punktu ir noliedzīga:

- b) Kādas Savienības tiesību normas ir īpaši jāņem vērā, izvērtējot, vai ir notikusi robežas “nelikumīga šķērsošana” Dublinas III regulas 13. panta 1. punkta izpratnē?

Ja atbilde uz trešā jautājuma a) punktu ir apstiprinoša:

- c) Vai, pastāvot tādiem nosacījumiem, kādi ir pamatlietas gadījumos, kam ir raksturīgi, ka tie ir notikuši laikā, kad vislielākajā mērā iesaistīto valstu iestādes saskārās ar ārkārtīgi lielu cilvēku skaitu, kas lūdza iespēju doties tranzītā caur to teritoriju, tāda dalībvalsts faktiski pieļautā ieceļošana tās teritorijā, nepārbaudot katru atsevišķā gadījuma apstākļus, kuras vienīgais mērķis bija tranzīts caur tieši minēto dalībvalsti un starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšana citā dalībvalstī, ir jāuzskata par atļauju ieceļot Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē?

Ja atbildes uz trešā jautājuma a) un c) punktu ir apstiprinošas:

- d) Vai attiecībā uz atļauju ieceļot saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 4. punkta c) apakšpunkta gadījumā ir jāpieņem, ka tā ir vīzai līdzvērtīga atļauja Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē un līdz ar to “vīza” Dublinas III regulas 2. panta m) punkta izpratnē, un tādējādi, piemērojot tiesību normas atbildīgās dalībvalsts noteikšanai saskaņā ar Dublinas III regulu, ir jāņem vērā arī tās 12. pants?

Ja atbildes uz trešā jautājuma a), c) un d) punktu ir apstiprinošas:

- e) Vai attiecībā uz ieceļošanas, kuras mērķis ir tranzīts, faktisko pieļaušanu ir jāpieņem, ka izceļošanas no attiecīgās dalībvalsts brīdī “vīza” ir zaudējusi derīgumu?
- f) Vai attiecībā uz ieceļošanas, kuras mērķis ir tranzīts, faktisko pieļaušanu ir jāpieņem, ka “vīza” joprojām ir derīga, ja izceļošana no attiecīgās dalībvalsts vēl nav notikusi, vai arī, neņemot vērā nenotikušo izceļošanu, “vīza” zaudē derīgumu brīdī, kad pieteikuma iesniedzējs galīgi atsakās no sava nodoma doties uz citu dalībvalsti?
- g) Vai pieteikuma iesniedzēja attiešanās no nodoma doties uz dalībvalsti, kas ir bijusi viņa sākotnējais ceļamērķis, ir kvalificējama kā krāpšana pēc “vīzas” izdošanas Dublinas III regulas 12. panta 5. punkta izpratnē, un līdz ar to “vīzu” izdevusi dalībvalsts nav atbildīgā dalībvalsts?

Ja atbilde uz trešā jautājuma a) un c) punktu ir apstiprinoša, bet uz d) punktu – noraidoša:

- h) Vai Dublinas III regulas 13. panta 1. punktā ietvertais formulējums “nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot no trešās valsts,” ir jāsaprot tādējādi, ka, pastāvot minētajiem pamatlietas gadījumu īpašajiem nosacījumiem, par atļauju ieceļot Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē kvalificējamā robežas šķērsošana nav jāuzskata par ārējās robežas nelikumīgu šķērsošanu?

⁽¹⁾ OV L 180, 31. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 1. lpp.)